

John Green

De 19 ori Katherine

Traducere din engleză de
Shauki Al-Gareeb

*Soției mele, Sarah Urist Green, anagramatic:*¹
Formidabilul ei rânjec rusesc
E-o comoară —
O mare revoltă.
Ea e soldatul pasiunii
Temnicerul durerii
Soră; pasionată;
Compătimitoare;
Impresionată;
Părtașă
Vindecătoare de boli rare.

¹ Din considerente de context, toate anagramele din roman au fost traduse literal. (N.t.)

*Dar plăcerea nu înseamnă să deții persoana
respectivă. Plăcerea constă în asta. Să ai un alt rival
în aceeași încăpere cu tine.*
PHILIP ROTH, *Pata umană*

(unu)

În dimineața de după ziua în care absolvi liceul și fu părăsit pentru a nouăsprezecea oară de o fată pe nume Katherine, Colin Singleton, renumitul copil-minune, făcu o baie. Colin preferase dintotdeauna să facă baie; unul dintre principiile lui generale în viață era să nu facă niciodată vreun lucru stând în picioare atâta timp cât îl putea face cu ușurință și așezat. De îndată ce apa deveni caldă, se sui în cadă, se așeză și urmări cu o privire curioasă cum apa îi înghițea trupul, trecând peste picioarele lui, pe care le ținea încrucișate și strânse. Recunoscu, fără prea mare tragere de inimă, că era prea lung și prea mare pentru această cadă — arăta ca un adult care se prefăcea că e copil.

Când apa era pe punctul de a-i atinge abdomenul slab și lipsit de mușchi, Colin se gândi la Arhimede. La patru ani, citise o carte despre Arhimede, filosoful grec care, atunci când s-a așezat în cadă să facă o baie, a descoperit că volumul putea fi calculat după apa revărsată. Se spune că atunci când a făcut această descoperire, Arhimede a strigat „Eureka!”², după care a început să alerge gol

² Greacă: „Am găsit-o!”

pușcă pe străzi. Cartea spunea că multe alte descoperiri importante avuseseră parte de un „moment Evrika“. Și, chiar și la acea vreme, Colin își dorea foarte mult să aibă parte de câteva descoperiri importante, așa că, atunci când mama lui veni acasă în acea seară, o luă la întrebări.

— Mami, eu o să am vreodată parte de un moment Evrika?

— O, scumpule, spuse ea, prinzându-l de mână. Ce s-a întâmplat?

— Vreau să am un *moment Evrika*, insistă el, la fel cum un alt copil și-ar fi putut exprima dorința de a avea o Țestoasă Ninja Mutantă.

Mama sa îi mângâie obrazul și zâmbi, chipul ei fiind atât de aproape de al lui, încât Colin îi simți mirosul de cafea și machiaj.

— Bineînțeles, scumpule. Bineînțeles că vei avea.

Dar mamele mint. Scrie în fișa postului.

Colin luă o gură de aer și alunecă, scufundându-și capul. *Plâng*, gândi în sinea lui, deschizând ochii pentru a privi prin apa plină de spumă. *Simt că plâng, deci probabil că plâng, dar e imposibil să fiu sigur, întrucât mă aflu sub apă*. Dar el nu plângea. În mod curios, se simțea prea deprimat pentru a plânge. Prea rănit. Era ca și când ea luase din el acea parte care plângea.

Scoase dopul de la cadă, se ridică, se șterse cu prosopul și se îmbrăcă. Când ieși din baie, părinții lui îl așteptau așezați pe pat. Nu era niciodată un semn bun când părinții lui se aflau amândoi în cameră în același timp. De-a lungul anilor, acest lucru însemnase:

1. Bunica ta/bunicul tău/mătușa-Suzie-pe-care-nu-ai-cunoscut-o-niciodată-dar-crede-mă-era-de-treabă-și-e-păcat-că-a-murit.
2. Lași o fată pe nume Katherine să te distragă de la învățat.
3. Bebelușii apar pe lume ca urmare a unui act pe care la un moment dat ai să-l găsești interesant, dar care, deocamdată, te va îngrozi într-un fel sau altul și, de asemenea, uneori, oamenii fac lucruri ce implică părțile creatoare de bebeluși, dar care nu implică, de fapt, crearea de bebeluși, cum ar fi săruturile în locuri care nu sunt pe față.

Nu însemnase niciodată:

4. O fată pe nume Katherine a sunat în timp ce făceai baie. Îi pare rău. Încă te iubește și a făcut o greșală îngrozitoare și te așteaptă jos.

Dar chiar și așa, Colin nu putea să nu spere că părinții săi se aflau în cameră pentru a-i oferi vești în genul numărului 4. De obicei, el era un om pesimist, dar părea să facă o excepție pentru fetele numite Katherine: tot timpul simțea că ele aveau să se întoarcă la el. Sentimentul de a o iubi și de a fi iubit de ea creștea în el, și simțea gustul adrenalinei în gâttej, și poate că nu se terminase, poate că avea să o țină din nou de mână și să-i audă vocea puternică, ce îți zgâria auzul transformându-se într-o șoaptă care să spună „te iubesc” în acel mod pripit și șoptit pe care ea îl folosise mereu. Spunea *te iubesc* de parcă era un secret, unul imens.

Tatăl lui se ridică, apropiindu-se de el.

— Katherine m-a sunat pe mobil, îi zise. Își face griji pentru tine.

Colin simți mâna tatălui său pe umăr, apoi se apropiară unul de celălalt și se îmbrățișară.

— Suntem foarte îngrijorați, spuse mama lui.

Era o femeie scundă, cu păr șaten, ondulat, care avea o singură șuviță argintie în față.

— Și uimiți, adăugă ea. Ce s-a-ntâmplat?

— Nu știu, spuse Colin, șoptind în umărul tatălui său. Ea pur și simplu... s-a săturat de mine. A obosit. Asta a spus.

Urmară o mulțime de îmbrățișări, cu mâini peste tot, iar mama lui începu să plângă. Colin se extrase din îmbrățișări și se așeză pe pat. Simțea o imensă nevoie să-i scoată din cameră imediat, ca și când, dacă n-o făcea, avea să explodeze. Literalmente. Mațe pe pereți; creierul lui de copil-minune împrăștiat peste așternuturi.

— Ei bine, la un moment dat o să trebuiască să stăm jos și să-ți evaluăm opțiunile, spuse tatăl lui, care era mare amator de evaluări. Nu vreau să te gândești la asta ca la partea plină a paharului, dar se pare că vei avea ceva timp liber vara asta. Poate că vei dori să urmezi un curs de vară la Northwestern?

— Chiar simt nevoia să fiu singur, măcar pentru o zi, răspunse Colin, încercând să transmită o stare de calm, astfel încât ei să plece și el să nu explodeze. Deci, putem face evaluarea mâine?

— Sigur, scumpule, spuse mama lui. Vom fi aici toată ziua. Coboară când crezi de cuviință și te iubim, și ești atât de special, Colin, așa că nu poți s-o lași pe fata asta să

te faci să crezi contrariul, pentru că ești cel mai inteligent și mai deosebit băiat...

Și chiar atunci, cel mai special, mai deosebit și mai inteligent băiat dădu fuga în baie și își vărsă mațele. Un soi de explozie.

— Of, Colin! strigă mama lui.

— Pur și simplu îmi doresc să fiu singur, insistă Colin din baie. Vă rog!

Când ieși, nu-i mai găsi în cameră.

Preț de paisprezece ore, care trecură fără ca el să mănânce sau să bea sau să vomite din nou, Colin citi și reciti anuarul anului său, pe care îl primise cu patru zile înainte. Pe lângă prostiile obișnuite, anuarul conținea șaptezeci și două de semnături. Douăsprezece erau doar semnături, cincizeci și șase îi elogiau inteligența, douăzeci și cinci spuneau că își doreau să-l fi cunoscut mai bine, unsprezece spuneau că fusese amuzant să-l aibă coleg la engleză, șapte conțineau cuvintele „sfincterul pupilei”³, iar șaptesprezece semnături uimitoare se terminau cu „Rămâi un om mișto!”. Colin Singleton putea rămâne un om mișto, așa cum o balenă albastră putea rămâne slabă sau așa cum Bangladeshul putea rămâne o țară bogată. Probabil că acei șaptesprezece oameni glumiseră. Medită mult la asta — și se întrebă cum de douăzeci și cinci de colegi, dintre care unii îi fuseseră colegi timp de doisprezece ani, își puteau dori să-l fi „cunoscut mai bine”. Ca și când nu avuseseră șansa de a o face.

Însă, în acele paisprezece ore, cel mai mult citi și reciti mesajul de la Katherine a XIX-a:

³ Despre asta vom vorbi mai târziu.

Col,

Pentru toate locurile în care am fost. Și pentru toate locurile în care vom merge. Și eu, care îți șoptesc din nou și din nou și din nou și din nou: te iubesc.

a ta pe vecie, K-a-t-h-e-r-i-n-e

Într-un târziu, găsi că patul era prea confortabil pentru starea în care se afla, așa că se întinse pe jos, cu picioarele desfăcute pe covor. Anagramă „a ta pentru totdeauna”, până ce găsi o variantă pe placul lui: *febră cu păreri de rău*⁴. Și rămase așa, cu febra părerii de rău, repetând mesajul pe care îl memorase și dorind să plângă, dar, în schimb, nu simțea decât durerea din dosul plexului solar. Plânsul *adaugă* ceva: plânsul ești tu, plus lacrimile. Dar sentimentul pe care Colin îl avea era un opus oribil al plânsului. Erai tu, minus ceva. Se gândea întruna la un singur cuvânt — *vecie* — și simțea durerea arzătoare chiar sub cutia toracică.

Durea mai tare decât cel mai rău șut în fund pe care îl primise vreodată. Și primise multe la viața lui.

4 Joc de cuvinte intraductibil: *yrs forever* — *sorry fever*. (N.t.)

(doi)

Îl duru așa cam până pe la 10 dimineața, când un tip grasun și păros, de origine libaneză, dădu buzna în camera lui Colin, fără să bată la ușă. Colin își întoarse capul și miji ochii spre el.

— Ce naiba e asta? întrebă Hassan, aproape zbierând.

— Mi-a dat papucii, îi răspunse Colin.

— Am auzit. Ascultă, *sitzpinkler*⁵, mi-ar face o deosebită plăcere să te consolez, dar în momentul ăsta aș putea stinge un incendiu cu tot conținutul vezicii mele.

Hassan trecu în fugă pe lângă pat și deschise ușa de la baie.

— O, Doamne, Singleton, ce-ai mâncat? Miroase a...
AAAA! VOMĂ! VOMĂ! AIIIII!

Și, în timp ce Hassan țipa, Colin gândi: *A, da, corect. Toaleta. Ar fi trebuit s-o curăț.*

— Scuză-mă dacă am nimerit și pe lângă, spuse Hassan când ieși din baie.

⁵ Un cuvânt nemțesc, argou pentru „pămpălău”, care în traducere literală înseamnă „un bărbat care se așază să facă pipi”. Nemții ăștia duși cu pluta — au un cuvânt pentru orice.

Se așeză pe marginea patului și îl lovi în glumă pe Colin, care era întins pe jos.

— La naiba, a trebuit să-mi țin nasul cu ambele mâini, așa că Fulgerașul atârna în voie. Mare pendulă, drăcovenia aia.

Colin nu râse.

— Doamne, deci ești varză, deoarece (a) glumele cu Fulgerașul sunt cele mai bune chestii ale mele și (b) cine uită să-și spele propria vomă?

— Vreau să mă târăsc într-o groapă și să mor, spuse Colin pe un ton neutru, stând cu fața spre covorul crem.

— O, frate! făcu Hassan, oftând ușor.

— Tot ceea ce-mi doream era ca ea să mă iubească și ca eu să fac ceva semnificativ cu viața mea. Și, uite. Vreau să zic, uite! spuse el.

— Mă uit. Și îți garantez, *kafir*⁶, că nu-mi place ceea ce văd. Sau ceea ce miroso, că tot veni vorba.

Hassan se întinse pe pat și lăsă nefericirea lui Colin să atârne în aer pentru o clipă.

— Eu nu-s decât... nu-s decât un ghinionist. Oare asta-i tot? Oare în zece ani o să stau într-un avurizid de cubical, crăntănind numere și memorând statistici de baseball, astfel încât să fiu mare și tare în liga mea inventată și nu o s-o am pe ea și nu voi face niciodată nimic important și voi fi un eșec total?

Hassan se ridică, punându-și mâinile pe genunchi.

— Vezi, de asta trebuie să crezi în Dumnezeu. Fiindcă eu nici măcar nu mă aștept să am un *cub* și sunt mai fericit decât un porc care se tăvăleşte-n rahat.

⁶ „Kafir” e un cuvânt arab nu prea drăguț, care înseamnă „non-musulman” și care, de obicei, se traduce prin „necredincios”.

Colin oftă. Cu toate că Hassan nu era chiar *atât* de religios, el încerca adesea, în glumă, să-l convertească pe Colin.

— Corect. Credința în Dumnezeu. Asta e o idee bună. De asemenea, mi-ar plăcea să cred că aș putea să zbor în spațiu pe spinările pufoase ale pinguinilor uriași și să i-o trag lui Katherine a XIX-a acolo unde nu există gravitație.

— Singleton, trebuie să crezi în Dumnezeu mai mult decât oricare altă persoană pe care-o cunosc.

— Ei bine, tu trebuie să mergi la colegiu, murmură Colin.

Hassan bombăni. La școală, fiind cu un an mai mare decât Colin, Hassan își „luase un an liber“, cu toate că fusese admis la Loyola University din Chicago. De vreme ce nu se înscriesese la cursuri pentru toamna următoare, se părea că acest an liber avea să se transforme în doi.

— Nu mă băga pe mine în chestia asta, spuse Hassan zâmbind. Frățioare, nu eu sunt cel care e prea distrus ca să se ridice de pe covor și să-și spele propria vomă. Și știi de ce? Fiindcă îl am pe Domnul în mine.

— Încetează să mă mai convertești, bombăni Colin, deloc amuzat.

Hassan se ridică și se aruncă pe Colin, imobilizându-i brațele și strigând:

— Nu există niciun Dumnezeu în afară de Dumnezeu, iar Mohamed este Profetul Lui! Repetă cu mine, *sitzpinkler!* *La ilaha illa-llah!*⁷

Colin începu să râdă fără suflare sub greutatea lui Hassan, iar Hassan începu și el să râdă.

⁷ Declarația de credință a musulmanilor, în araba transcrisă: „Nu există niciun Dumnezeu în afară de Dumnezeu“.

— Încerc să-ți salvez fundul supărăcios să nu ajungă în iad!

— Dă-te jos, altminteri o să ajung acolo mai curând decât trebuie, spuse Colin gâfâind.

Hassan se ridică și adoptă o mină serioasă.

— Deci, care e problema mai exact?

— Mai exact, problema e că ea *mi-a dat papucii*. Că sunt singur. O, Doamne, iar sunt singur! Și nu e doar asta, dar, în caz că n-ai observat, sunt un mare ghinionist. Sunt praf, sunt *fostul*. Fostul iubit al lui Katherine a XIX-a. Fostul copil-minune. Fostul om plin de potențial. În prezent, în rahat până-n gât.

Așa după cum Colin îi explicase lui Hassan de nenumărate ori, exista o diferență ca de la cer la pământ între cuvintele *copil-minune* și *geniu*.

Copiii-minune pot învăța cu ușurință ceea ce au descoperit alți oameni; geniile descoperă lucruri pe care alții nu le-au mai descoperit înainte. Copiii-minune învață; geniile fac. Cei mai mulți copii-minune nu devin adulți geniali. Colin era aproape sigur că făcea parte din acea categorie.

Hassan se așeză pe pat, trăgându-se de gușa nebărbierită.

— Chestia cu geniul e problema sau chestia cu Katherine?

— O iubesc atât de mult, fu răspunsul lui Colin.

Dar adevărul este că, în mintea lui Colin, problemele erau legate între ele. Problema era că acest băiat special, deosebit, inteligent... nu prea exista. Problema era că *el* nu conta. Colin Singleton, renumitul copil-minune, renumitul veteran al Conflictelor Katheriniene, remarcabilul tocilar și *sitzpinkler* nu conta pentru Katherine

a XIX-a și nu conta pentru restul lumii. Brusc, nu mai era prietenul cuiva sau geniul cuiva. Iar situația asta — pentru a folosi acel tip de cuvânt complex pe care l-ai aștepta de la un copil-minune — era varză.

— Pentru că treaba cu geniul, continuă Hassan, ca și când Colin nu îi făcuse o mărturisire, nu înseamnă nimic. Arată doar că îți dorești să fii faimos.

— Nu, nu e adevărat. Vreau să *contez*, spuse el.

— Corect. Așa cum am spus, vrei faimă. Faima este la modă acum. Și, te asigur eu, n-ai să fii vreun avurizid de topmodel la America's Next Top Model. Tu vrei să fii un geniu la America's Next Top Genius, și acum — să n-o iei personal — te plângi că asta încă nu s-a întâmplat.

— Nu mă ajuți deloc, bombăni Colin cu fața spre covor, după care își întoarse capul să se uite la Hassan.

— Ridică-te! îi spuse Hassan, întinzându-i mâna.

Colin o apucă, se ridică și apoi încercă să-i dea drumul. Dar Hassan își înăspri strânsoarea.

— *Kafir*, te confrunți cu o problemă foarte complicată, care are o soluție foarte simplă.